

Stalo sa pred 127 rokmi...

Len jeden človek poznal tajný úkryt grófa Drakulu.

Len jeden človek vedel, kde sa temné knieža ukrývalo počas dňa, aby po západe slnka opäť vychádzalo zo svojej truhly a hľadalo si ďalšie obete.

Tento muž sa popoludní 14. októbra vybral na cestu, aby na večné časy urobil koniec grófovmu krvavému vyčíňaniu.

Muž sa volal Arthur Orlok a každému, kto ho uvidel, musel pripomínať supa. Meravo kráčal tmavými ulicami s hlavou vtiiahnutou medzi pleciami, nosom vystrčeným dopredu ako zobák a malé, pichlavé oči mal zúžené do štrbiniek. Kožušinový golier svojho dlhého sivého kabáta mal vypĺznutý, hlboké vrecká boli vypuklé. V ľavom nosil ťažké drevené kladivo, v pravom tri ostré drevené koly.

Už sedem rokov poľoval na grófa Drakulu. Pred siedmimi rokmi Orlok prišiel do Transylvánie, aby Drakulu prekvapil počas dňa v jeho hrobke a vykonal to, čo bolo potrebné vykonať. No gróf zmizol, hrobka bola prázdna.

Až po mnohých otázkach sa Orlok dozvedel,

že Drakulovu čiernu dubovú truhlu, v ktorej cez deň odpočíval, naložili do čierneho koča a odviezli preč. Koč ťahalo šesť vraníkov, ktoré poháňal Igor, verný sluha.

Igor mal poverenie viesť koč prašnými poľnými cestami celý deň, až kým nezapadlo slnko. Vtedy sa temné knieža zobudilo, vystúpilo z truhly a zmizlo v tme noci. Zakaždým na seba zobralo podobu iného tvora: Niekedy odlietalo ako netopier, iné noci sa premenilo na vlka.

Znakom jeho dobrej nálady bolo, keď sa gróf zmenil na oblak striebriстого prachu a dal sa odviať vetrom.

